

[Albrechtsen]

det nuværende offensive forsvar frem til et ikke-truende arrangement.

Dermed har Socialdemokratiet tilsyneladende tænkt sig at kaste sig helt og holdent i armene på forsvarsministeren, og derfor må vi gå ud fra, at hvis det virkelig skal være linjen, så ender de forhandlinger, der er i gang mellem Socialdemokratiet og forsvarsministeren – det må de nødvendigvis gøre, hvis det er linjen – med et nyt offensivt forsvarsforlig. Hvis det virkelig skal være Socialdemokratiets politik, så må vi sige, at det er dybt beklageligt.

Vi kan altså i dag konstatere, at Socialdemokratiet ikke ønsker at diskutere sådan noget som atomkrigsøvelser, eller hvad der skulle være formålet med dem. Man ønsker ikke at diskutere det helt afgørende problem, nemlig at sikre kontrollen med situationen i en krise. Det allervigtigste forsvarspolitiske spørgsmål overhovedet at drøfte er, hvordan man hindrer, at en krise kommer ud af kontrol. Det er det egentlige forsvarspolitiske problem.

Vi er de første, der fremlægger et forslag på at løse nogle af problemerne. Det kan da godt være, vi ikke er nået frem til de endelige løsninger, men vi er de første, der tager sagen seriøst op, og så bliver det kun mødt med hån fra hr. Hjortnæs' side. Det må være, fordi man ikke er indstillet på seriøst at diskutere det spørgsmål. Det må være, fordi man reelt ikke ønsker at ændre den virkelighed, vi befinder os i.

Indskrænkning af demokratiet ønsker man heller ikke at diskutere som et problem fra socialdemokratisk side. Andre ordførere er dog gået ind i den diskussion med det dybt beskæmmende resultat for demokratiet, må man nok sige, at de, der har udtalt sig om det, når man ser bort fra Det Radikale Venstre, SF og VS, har fastslået, at grundlovens frihedsrettigheder altså kan indskrænkes i en ikke nærmere defineret krisesituation i et ikke nærmere defineret omfang. I en ikke nærmere defineret krisesituation i et ikke nærmere defineret omfang er man indstillet på at give regeringen mandat til at indskrænke de demokratiske frihedsrettigheder, og man ønsker end ikke at gå ind i en diskussion om, hvor disse grænser skal gå.

Det betyder, at den grundlov, som er underskrevet, som hr. Thoft nævnte det, af samtlige dette Tings medlemmer, ikke gælder

i lige nøjagtig den situation, den først og fremmest er tænkt at skulle dække, lige nøjagtig i den situation, som det naturligvis har været grundlovsfædrenes hensigt at den skulle sikre, nemlig hvor der er krise, hvor rettighederne er truet, hvor man vidste af bitter erfaring, at så snart parlamentariske organer sættes ud af kraft til fordel for, jeg havde nærsagt enevoldsorganer, bryder de demokratiske frihedsrettigheder sammen. Man kæmpede faktisk overalt i Europa, også her i Danmark, for at få en grundlov, bl.a. for at sikre, at der aldrig i sådanne situationer skulle ske indskrænkninger af de demokratiske rettigheder.

Derfor er det dybt i modstrid med alt, hvad der lå bag ved den del af grundloven, det signal, man i dag har givet fra så mange ordføreres side. Netop i en situation, hvor grundloven skulle stå sin prøve, har man lagt op til endnu en gang at svigte, således som man totalt svigtede i denne forsamling under krigen, da man godkendte interneringen af kommunisterne.

Jeg vil gerne sige tak til Det Radikale Venstre, først og fremmest for et sagligt indlæg fra hr. Bilgrav-Nielsens side og selvfølgelig også for indholdet i det, især når det gælder spørgsmålet om de demokratiske rettigheder, hvor hr. Bilgrav-Nielsen klart fastslog, at man ikke fra Det Radikale Venstres side vil medvirke til sådanne indskrænkninger i en udefineret krisesituation, og også det klare signal fra hr. Bilgrav-Nielsen på spørgsmål om atomkrigsøvelser osv.

Ligesom hr. Thoft forstod jeg ikke helt hr. Bilgrav-Nielsens synspunkt vedrørende forholdsordren. Jeg forstod ikke helt, at hr. Bilgrav-Nielsen ikke kunne tilslutte sig et regelsæt som det, vi i bemærkningerne har peget på. Men bortset fra det vil jeg gerne sige tak til Det Radikale Venstre for indlægget.

Så vil jeg gerne stille et sidste spørgsmål til hr. Hjortnæs – man skal jo aldrig give op – og jeg vil slutte med at være konstruktiv over for hr. Hjortnæs, selv om man jo må sige, at han har ikke lagt op til, at det skulle kunne give noget resultat. Jeg vil alligevel prøve. Ja, nu ryster hr. Hjortnæs på hovedet, så jeg kan såmænd lige så godt opgive at stille ham noget seriøst spørgsmål, men jeg vil alligevel prøve.

Når hr. Hjortnæs nu ikke vil gå så vidt, som det er foreslået her, og stoppe for atom-